

nia 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę (Biuletyn PKPG Nr 32, poz. 141), zmienionego zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 listopada 1953 r., z zaznaczeniem „według cen 1954 r.”

2. Na podstawie faktury, o której mowa w ust. 1, cegielnie państwowe oraz Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych wystawiają akceptowe żądania zapłaty opiewające tylko na kwotę obliczoną według cen obowiązujących w 1953 r. (ust. 1) i składają je łącznie z kopią faktury w banku dla siebie właściwym, Płatnikami akceptowego żądania zapłaty opiewającego na kwotę faktury wykazaną według cen obowiązujących w 1953 r. są odbiorcy cegły.

§ 4. 1. Kredyty budżetowe na pokrycie ujemnych różnic budżetowych będą otwierane przez Ministerstwo Finansów na wniosek ministerstw, o których mowa w § 1, na pierwsze dwa miesiące każdego kwartału z góry w wysokości $\frac{2}{3}$ planowanej dotacji kwartalnej i na trzeci miesiąc każdego kwartału z góry w wysokości $\frac{1}{3}$ planowanej dotacji kwartalnej.

2. Ministerstwa, o których mowa w § 1, z wyjątkiem Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli tylko w odniesieniu do Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych, przekazują kwoty otwartych kredytów budżetowych podległym jednostkom budżetowym, które nadzorują cegielnie państwowe.

3. Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła przekazuje kwoty otwartych kredytów budżetowych wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego materiałów budowlanych na specjalny rachunek „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły”.

§ 5. 1. W celu uzyskania różnicy budżetowej określonej w § 1 cegielnie państwowe równocześnie z wystawieniem faktury i akceptowego żądania zapłaty wystawiają zestawienia różnic cen między cenami cegły obowiązującymi w 1954 r. a cenami płaconymi zgodnie z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 września 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę i na podstawie tego zestawienia sporządzają bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na jednostki budżetowe wymienione w § 4 ust. 2 (nadzorujące cegielnie państwowe).

2. Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych sporządza bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli.

3. Państwowe cegielnie przemysłu terenowego sporządzają bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego materiałów budowlanych. Bank płatnika pokrywa bezakceptowe żądania zapłaty z tytułu różnic cen przy sprzedaży cegły w ciężar specjalnego rachunku „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły”.

4. Zestawienie różnic cen oraz 1 kopia (dodatkowa) faktury, o której mowa w § 3 ust. 1, stanowią załącznik do bezakceptowego żądania zapłaty.

§ 6. Zagadnienie kontroli, ewidencji oraz sprawozdawczości ujemnych różnic budżetowych zostanie uregulowane odrębną instrukcją Ministra Finansów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński

1503

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1953 r.

w sprawie zaniechania obliczania niewidomym zwyczaj w podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Płatnicy podatku od wynagrodzeń zaniechają przy obliczaniu podatku od wynagrodzeń, otrzymywanych przez niewidomych, ustalania zwyczaj, przewidzianych w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przepisami §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1953 r. w

sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 1, poz. 1).

§ 2. Organy finansowe zaniechają ustalania zwyczaj, określonych w § 1, od wynagrodzeń otrzymywanych przez niewidomych w przypadkach, gdy płatnicy nie obliczyli tych zwyczaj przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

1504

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1953 r.

w sprawie rachunkowości budżetowej w okresie zakończenia i rozpoczęcia roku budżetowego.

Na podstawie § 97 ust. 2 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) zarządza się, co następuje:

I. Przepis wstępny.

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o przepisach o rachunkowości budżetowej, należy przez

to rozumieć przepisy o rachunkowości budżetowej, stanowiące załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1477 i z 1953 r. Nr A-21, poz. 273).

II. Zakończenie roku budżetowego.

§ 2. 1. W związku z wygasaniem kredytów budżetowych z dniem 31 grudnia roku budżetowego jednostki budżetowe powinny dokonywać wszelkich płatności zobowiązań w takim terminie, aby w ostatnich dniach roku nie obarczać oddziałów banków nadmierną pracą.

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego przyjmują od jednostek budżetowych dyspozycje wypłat z sum budżetowych tylko do przedostatniego dnia roboczego roku budżetowego. W ostatnim dniu roboczym roku budżetowego oddziały Narodowego Banku Polskiego przyjmują jedynie dyspozycje w sprawie wypłat wynagrodzeń i związane z tymi wypłatami polecenia przelewu, dotyczące podatku od wynagrodzeń, składek ubezpieczeniowych i potrąceń z wynagrodzeń opartych na tytułach sądowych i administracyjnych.

3. Do końca roku jednostki budżetowe powinny dokonać akceptu żądań zapłaty, złożonych w trybie uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500), a których termin akceptu upływa w pierwszych dniach stycznia następnego roku. Celem pokrycia akceptowanych żądań zapłaty przed upływem terminu akceptu jednostki złożą bankom pisemne zlecenia pokrycia.

4. Również do końca roku jednostki budżetowe objęte budżetami terenowymi powinny dokonać przelewu środków pieniężnych z kredytów budżetów dodatkowych na rachunki inwestycji pozalimitowych, o ile inwestycje te zostały zatwierdzone we właściwym trybie, celem wykorzystania tych środków po upływie roku budżetowego zgodnie z § 23 ust. 2 uchwały nr 324 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu uchwalania i rozpatrywania budżetów terenowych (Monitor Polski Nr A-53, poz. 591).

§ 3. 1. W okresie od 2 do 8 stycznia następnego roku oddziały Narodowego Banku Polskiego księgują na rachunkach dochodów i wydatków budżetowych ubiegłego roku jednostek budżetowych operacje z tytułu:

- 1) wydatków dokonanych w ubiegłym roku przez oddziały Narodowego Banku Polskiego na podstawie wystawionych przez jednostki budżetowe akredytyw;
- 2) dochodów budżetowych, wpłaconych do banku lub do placówek pocztowych najpóźniej do dnia 2 stycznia następnego roku przez kasy podręczne i kasy specjalne jednostek budżetowych, a pobranych przez nie w ubiegłym roku budżetowym;
- 3) realizacji poleceń przelewu, złożonych do końca roku przez jednostki gospodarki uspołecznionej bankom finansującym ich działalność eksploatacyjną, a dotyczących wpłat na rachunki dochodów budżetowych;
- 4) wpłat podatku obrotowego przy inkasie faktur, jeżeli obciążenie rachunku bankowego odbiorcy towaru nastąpiło w ubiegłym roku;
- 5) realizacji dostarczonych przez jednostki budżetowe poleceń przelewu na potrącone pracownikom z wy-

placonych wynagrodzeń kwoty nie wyliczonych zaliczek (§ 12 ust. 4);

6) przelanych przez banki z rachunków jednostek na rozrachunku gospodarczym pozostałości nie wykorzystanych dotacji na inwestycje nie scentralizowane limitowe;

7) przelewów wymienionych w § 7.

2. Dla ułatwienia oddziałom Narodowego Banku Polskiego kwalifikowania operacji należy na dowodach rachunkowych podlegających zarachowaniu w okresie do dnia 8 stycznia na rachunki ubiegłego roku zamieszczać napis „dotyczy roku 195..”.

§ 4. Banki specjalne księgują w terminie do dnia 8 stycznia następnego roku na rachunkach ubiegłego roku operacje z tytułu refundacji środków pieniężnych, wydatkowanych do końca roku przez inne banki w trybie zastępczego finansowania inwestycji.

§ 5. Na przesyłanych jednostkom budżetowym wyciągach z rachunków bankowych ubiegłego roku oddziały banków powinny zamieszczać napis „dotyczy roku 195..”.

§ 6. Po dniu 8 stycznia mogą być księgowane na rachunkach bankowych ubiegłego roku jedynie operacje związane z prostowaniem omyłek, stwierdzonych przy uzgadnianiu sprawozdań za ubiegły rok.

§ 7. W dniu 8 stycznia oddziały Narodowego Banku Polskiego zamykają rachunki dochodów i wydatków budżetowych jednostek budżetowych. Salda rachunków dochodów i wydatków budżetowych jednostek objętych budżetami terenowymi oddziały Narodowego Banku Polskiego przelewają na rachunki podstawowe właściwych budżetów terenowych.

§ 8. 1. Rachunki bankowe środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych przechodzą z upływem ostatniego dnia roku saldami na rok następny.

2. Rachunki bankowe zniesionych typów środków specjalnych oraz środków specjalnych akumulowanych ulegają zamknięciu; salda tych rachunków oddziały Narodowego Banku Polskiego przelewają w ostatnim dniu roku na rachunki dochodów budżetowych właściwych jednostek budżetowych, które dysponowały środkami specjalnymi.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy środków specjalnych akumulowanych, pochodzących z ofiar społeczeństwa i z funduszu zakładowego, a przeznaczonych na inwestycje pozalimitowe.

§ 9. Rachunki sum depozytowych przechodzą z upływem ostatniego dnia roku saldami na rok następny.

§ 10. 1. Rachunki sum na zlecenie przechodzą z upływem ostatniego dnia roku saldami na rok następny.

2. Rachunki otwarte bez wskazania w decyzji organu finansowego daty ich likwidacji ulegają zablokowaniu z upływem ostatniego dnia roku.

3. Odblokowanie może nastąpić tylko za zgodą właściwego organu finansowego. Bez zgody organu finansowego jednostka budżetowa może zadysponować jedynie przelewem salda z zablokowanego rachunku na rachunek zlecniodawcy.

4. Nie zlikwidowane do dnia 15 lutego następnego roku salda zablokowanych rachunków sum na zlecenie oddziały Narodowego Banku Polskiego przelewają po tym terminie na rachunek dochodów budżetu centralnego

terytorialnie właściwego wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 11. Jednostki budżetowe powinny księgować w księgach ubiegłego roku oprócz operacji na rachunkach bankowych (§ 3) nie księgowane operacje dotyczące ubiegłego roku, w szczególności:

- 1) nie pokryte zobowiązania;
- 2) rachunki kosztów podróży odbytych w miesiącu grudniu ubiegłego roku a ukończonych w ostatnich dniach tego miesiąca oraz inne rozliczenia dotyczące ubiegłego roku;
- 3) zużycie materiałów wydanych z magazynu w roku ubiegłym;
- 4) różnice inwentaryzacyjne.

§ 12. 1. Główni (starsi) księgowi obowiązani są dopilnować, aby przed końcem roku budżetowego zostały zwrócone nie rozliczone do tego czasu zaliczki.

2. Zaliczki (pozostałości zaliczek), podjęte przez pracowników a nie rozliczone przez nich do powyższego terminu, powinny być zgodnie z postanowieniami § 30 ust. 4 przepisów o rachunkowości budżetowej potrącone przy wypłacie przypadających pracownikom wynagrodzeń za miesiąc grudzień (jeżeli wynagrodzenie jest płatne z dołu) lub za miesiąc styczeń (jeżeli wynagrodzenie jest płatne z góry).

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do zaliczek wypłaconych pracownikom na koszty podróży służbowych, których termin zakończenia przypada po dniu 20 grudnia.

4. Potrącone z wynagrodzenia zaliczki przelewa się na wznowienie kredytu. W przypadku dokonywania przelewu w okresie do dnia 8 stycznia na poleceniu przelewu należy zaznaczyć, że przelana wpłata dotyczy wznowienia kredytów ubiegłego roku.

§ 13. 1. Przesuwa się ustalone w przepisach o rachunkowości budżetowej terminy składania sprawozdań za IV kwartał roku sprawozdawczego:

- 1) w zakresie budżetu centralnego:
 - a) dla dysponentów kredytów trzeciego stopnia — do dnia 20 stycznia następnego roku,
 - b) dla dysponentów kredytów drugiego stopnia — do dnia 2 lutego następnego roku,
 - c) dla głównych dysponentów kredytów — do dnia 12 lutego następnego roku;
- 2) w zakresie budżetów terenowych — o dni 17.

2. Sprawozdaniami obejmuje się również obroty księgowane w okresie do dnia 8 stycznia oraz obroty, o których mowa w §§ 6 i 11:

3. Oddziały Narodowego Banku Polskiego potwierdzają zgodność sprawozdań jednostek budżetowych budżetu centralnego z własnymi zapisami w następujących terminach:

- 1) oddziały operacyjne Narodowego Banku Polskiego — w okresie od 9 do 19 stycznia;
- 2) oddziały wojewódzkie Narodowego Banku Polskiego — w okresie od 25 do 31 stycznia;
- 3) centrala Narodowego Banku Polskiego — w okresie od 5 do 12 lutego.

4. Sporządzone przez jednostki budżetowe sprawozdania za IV kwartał łącznie z bilansem zamknięcia (§ 14) są sprawozdaniami ostatecznymi, dotyczącymi ubiegłego roku.

§ 14. 1. Po sporządzeniu i uzgodnieniu bilansu obrotów i sald oraz innych sprawozdań za IV kwartał jednostki budżetowe dokonują bezzwłocznie zamknięcia

kont w sposób przewidziany w komentarzach do planów kont.

2. Na podstawie zamkniętych kont jednostki budżetowe sporządzają bilanse zamknięcia, podając salda końcowe, wynikające z zamknięcia, w dwóch dodatkowych kolumnach (9 i 10) bilansu obrotów i sald za IV kwartał.

3. Do bilansu zamknięcia należy dołączyć wykaz nie rozliczonych zaliczek i wykaz nie pokrytych zobowiązań. Dysponenci kredytów I stopnia sporządzają wykazy imienne zaliczkobiorców i wierzycieli, natomiast dysponenci kredytów drugiego stopnia sporządzają nieimienne zbiorcze wykazy według rozdziałów klasyfikacji budżetowej oraz imienne wykazy tylko własnych zaliczkobiorców i wierzycieli. Główni dysponenci kredytów sporządzają tylko zbiorcze wykazy nieimienne według rozdziałów klasyfikacji budżetowej. Główni (starsi) księgowi jednostek sporządzających wykazy obowiązani są złożyć oświadczenia, szczegółowo uzasadniające powody nieściągnięcia zaliczek lub niepokrycia zobowiązań.

4. Po przyjęciu bilansu zamknięcia przez jednostkę nadrzędną nie mogą być dokonywane żadne zapisy w księgach ubiegłego roku.

§ 15. 1. Salda początkowe w bilansach i sprawozdaniach o dochodach budżetowych powinny być zgodne z saldami końcowymi w bilansach i sprawozdaniach z poprzedniego roku.

2. Niezgodności mogą wynikać tylko ze zmian organizacyjnych, polegających na włączeniu lub wyłączeniu z budżetu jednostek organizacyjnych. Wszelkie tego rodzaju zmiany powinny być szczegółowo uzasadnione w danych uzupełniających do bilansów i sprawozdań.

III. Otwarcie rachunków bankowych na następny rok budżetowy.

§ 16. 1. Oddziały banków otwierają jednostkom budżetowym rachunki dla wydatków budżetowych na następny rok na podstawie wykazów dysponentów kredytów wymienionych w § 27 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) już w miesiącu grudniu, księgując na nich otwarte bądź przekazane przez organy finansowe i jednostki budżetowe kredyty budżetowe oraz przelane środki pieniężne dotyczące następnego roku.

2. Z rachunków otwartych na następny rok budżetowy jednostki budżetowe nie mogą dysponować w miesiącu grudniu żądanych wypłat, z wyjątkiem wynagrodzeń, emerytur, zaopatrzeń i rent za miesiąc styczeń następnego roku oraz wydatków przewidzianych w przepisach specjalnych.

§ 17. Operacje o których mowa w § 16 ust. 2, jednostki budżetowe księgują w księgach następnego roku. W związku z tym księgowość tegoż roku zakłada się z chwilą otrzymania środków na pierwszy kwartał.

IV. Przepis końcowy.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole